

Nr 40.

Ankom till riksdagens kansli den 19 maj 1933 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av fullmäktiges i riksbanken framställning angående vissa ändringar i avlöningsstaten för riksbanken.

I skrivelse till bankoutskottet den 5 maj 1933 hava fullmäktige i riksbanken gjort framställning om vissa ändringar i den för riksbanken gällande avlöningsstaten, såvitt angår avdelning »B. Tjänstemännen».

Ändringarna avse dels sänkning av arvoden till styrelseledamöterna vid riksbankens avdelningskontor, dels en del jämkningar i vad avlöningsstaten innehåller beträffande arvoden till ombudsmän vid vissa avdelningskontor, dels ock omräkning av vissa förslagsvis beräknade anslagposter i staten.

I fråga om styrelseledamöternas arvoden anföra fullmäktige bland annat:

I skrivelse den 15 april 1920 hade fullmäktige hemställt, att de till styrelseledamöterna vid avdelningskontoren utgående arvoden måtte höjas vid kontoren i Göteborg och Malmö från 2 400 till 3 600 kronor och vid de övriga avdelningskontoren från 1 200, respektive 1 500 kronor till 2 400 kronor.

På bankoutskottets hemställan hade arvoden fastställts till 3 600 respektive 2 000 kronor. Riksdagen hade samtidigt anvisat till arvoden å 3 600 kronor åt sex styrelseledamöter vid avdelningskontoren i Göteborg och Malmö 21 600 kronor och till arvoden å 2 000 åt 46 styrelseledamöter vid övriga avdelningskontor 92 000 kronor eller tillhoppa 113 600 kronor.

Dessa arvoden hade därefter bibehållits oförändrade. Dyrtidstillägg hade ej utgått å desamma.

Fullmäktige hade nu velat ifrågasätta, huruvida icke nämnda arvoden borde i någon mån minskas.

Beträffande först styrelseledamöterna vid kontoren i Göteborg och Malmö ville fullmäktige erinra, dels att, i motsats till vad som gällde vid de mindre kontoren, styrelsen vore beslutför, även om en styrelseledamot vore förhindrad att närvara, ävensom att styrelseledamöterna därstädes, likaledes i motsats till vad som vore förhållandet vid de mindre kontoren, icke deltog i vården av huvudkassan. Även om hänsyn toges till den större rörelsen vid dessa kontor, syntes uppdraget därför vara mindre tidsödande. Å andra sidan hade styrelseledamot vid de mindre kontoren rätt till en månads semester, vilket ej vore fallet beträffande styrelseledamot vid kontoren i Göteborg och Malmö.

Med hänsyn härtill och till nu rådande förhållanden syntes en nedsättning av ifrågavarande arvoden från 3 600 kronor och 2 000 kronor till respektive 2 500 kronor och 1 800 kronor böra ifrågasättas. Härigenom uppkomme en årlig minskning i utgifterna med 15 800 kronor. Då styrelseledamöterna vid avdelningskontoren vore utsedda för tiden till utgången av innevarande

år, syntes de sålunda nedsatta arvoden bära tillämpas från och med den 1 januari 1934.

Beträffande arvoden åt ombudsmän vid vissa avdelningskontor anföra fullmäktige:

Såsom fullmäktige under § 9 i sin berättelse till utskottet meddelat, har dels ombudsmansbefattningen vid kontoret i Visby indragits med utgången av år 1932, dels ock i samband med förordnande av ny ombudsman vid kontoret i Malmö arvodel till denne nedsatts från 3 000 kronor till 2 000 kronor. Härav påkallas vissa *formella* ändringar i avlöningsstaten. Fullmäktige meddelade vidare i samma paragraf, att frågan om nedsättning av arvodel till ombudsmannen vid kontoret i Göteborg framdeles skulle tagas under överbägande. Härvid torde beaktas, att ombudsmansgöromålen bära vid kontoret i Göteborg betinga ett högre arvode än vid kontoret i Malmö, särskilt med hänsyn till ombudsmannens befattning med vården av Svenska Skeppshypotekskassans värdehandlingar, vilka för närvarande äro deponeerade vid kontoret. Härtil kommer, att omfattningen av avbetalningslånerörelsen är betydligt större vid kontoret i Göteborg än vid kontoret i Malmö. Såsom skäligt arvode vilja fullmäktige föreslå ett belopp av 3 200 kronor för år, att utgå från och med den 1 juli 1933.

Med avseende slutligen å beräkningen av vissa anslagsposter i staten hava fullmäktige hänvisat till vad 1932 års statsrevisorer anfört angående kostnaderna för riksbankens icke-ordinarie personal samt till fullmäktiges i anledning därav avgivna förklaring (se bankoutskottets utlåtande nr 30, punkten 3). Vidare hava fullmäktige erinrat om att fullmäktige under år 1932 igångsatt en utredning, avseende bland annat att åstadkomma sådana organisatoriska förändringar, som kunde medföra en mera effektiv arbetsorganisation, vid vilken utredning uppmärksamhet givetvis även komme att ägnas åt de förenklingar, som utan men för arbets effektiviteten kunde vara möjliga att genomföra, och åt de besparingar, som genom förändringar av olika slag kunde uppnås. Härefter yttra fullmäktige:

Ifrågavarande utredning har ännu icke hunnit slutföras, och torde därför resultatet av densamma icke kunna framläggas förrän vid nästkommande års riksdag. Även om denna utredning skulle föranleda förslag till vissa jämkningar i avlöningsstaten, torde dessa dock ej bliva av den omfattning, att de kunna anses utgöra anledning att uppskjuta verkställandet av vissa ändringar i staten, som redan nu synas erforderliga. Såsom framgår av en vid förenämnda skrivelse fogad bilaga, hava nämligen de verkliga utgifterna under en följd av år avsevärt överstigit vissa av de i staten upptagna anslagen.

För »avlöningar till ordinarie tjänstemän» finnes i staten upptaget ett förslagsanslag av 2 120 000 kronor. Under åren 1928—1932 hava, enligt vad här bilagda tablå utvisar,¹ utgifterna för dessa avlöningar utgjort lägst 2 398 000 kronor och högst 2 447 000 kronor. En förhöjning av anslaget med åtminstone 280 000 kronor till 2 400 000 kronor synes därför påkallad.

För avlöningar till *andra icke-ordinarie befattningshavare än styrelseleda-*

¹ Här utesluten.

möter och vissa ombudsmän samt ersättningar för extra arbeten m. m. finnes i staten upptaget ett förslagsanslag av 100 000 kronor. Utgifterna för dessa avlöningar m. m. hava under femårsperioden uppgått till lägst omkring 190 000 kronor och högst omkring 333 000 kronor. En förhöjning av anslaget till 300 000 kronor synes kunna ifrågasättas.

För »pensioner åt f. d. tjänstemän» finnes i staten upptaget ett förslagsanslag av 120 000 kronor. Utgifterna härför hava under ifrågavarande femårsperiod uppgått till lägst 259 000 kronor och högst 283 000 kronor. Det synes lämpligt, att detta anslag höjes till 260 000 kronor.

De nuvarande förslagsanslagen hava bibehållits oförändrade sedan år 1921.

På grund av det anförda hava fullmäktige framlagt förslag till ändrad lydelse av ifrågavarande del av avlöningsstaten. Enligt fullmäktiges förslag skulle de ifrågasatta förändringarna träda i kraft den 1 juli 1933 med undantag för nedsättningarna av arvodena till styrelseledamöterna vid avdelningskontoren, vilka nedsättningar borde tillämpas först från och med den 1 januari 1934.

Vad fullmäktige sålunda föreslagit i fråga om nedsättning av arvodena till styrelseledamöter vid riksbankens avdelningskontor samt beträffande vissa ändringar i övrigt i avdelning B av riksbankens ordinarie avlöningsstat har utskottet ansett sig böra tillstyrka. Mot fullmäktiges statförslag har utskottet icke haft något att erinra. Utskottet har allenast vidtagit den formella jämkningen, att en anslagspost, som av fullmäktige upptagits såsom förslagsanslag, högst, i utskottets förslag angivits utan anslagsbeteckning. Därjämte har statförslaget slutsumma ökats med slutbeloppet av avdelning A i staten.

Utskottet.

Mot fullmäktiges förslag beträffande ikraftträdande av de ifrågasatta ändringarna har utskottet icke haft något att erinra.

På grund härav får utskottet hemställa,

att riksdagen, i anledning av fullmäktiges i riksbanken förevarande framställning, må

dels besluta, att avlöningsstaten för riksbanken skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

Riksbanken.

Ordinarie avlöningsstat.

A. Fullmäktige och direktionen.

----- Kronor 153 000

B. Tjänstemännen m. m.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, för-

slagsanslag ..... Kronor 2 400 000

Vikariatsersättningar, förslagsanslag	Kronor	50 000
Arvode till vetenskapligt biträde för vården av riksbankens mynt- och medaljsamling	»	600
Arvoden à 2 500 kronor till sex styrelseledamöter vid avdelningskontoren i Göteborg och Malmö	»	15 000
Arvoden à 1 800 kronor till fyrtiosex styrelseledamöter vid övriga avdelningskontor	»	82 800
Arvode till ombudsmannen vid avdelningskontoret i Göteborg	»	3 200
Arvode till ombudsmannen vid avdelningskontoret i Malmö	»	2 000
Arvode till ombudsmannen vid avdelningskontoret i Luleå	»	800
Avlöningar till övriga icke-ordinarie befattningshavare samt ersättningar för extra arbeten m. m., förslagsanslag	»	300 000
Bidrag till utländska studieresor för riksbankens tjänstemän	»	4 000
Pensioner åt f. d. tjänstemän, förslagsanslag	»	260 000

Förslagsanslag Kronor 3 271 400;

dels ock förklara, att vad sålunda beslutits skall lända till efterrättelse från och med den 1 juli 1933, dock att i fråga om arvoden till styrelseledamöter vid avdelningskontoren nu gällande stat skall äga tillämpning intill utgången av år 1933.

Stockholm den 19 maj 1933.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar Åkerberg, Gustafsson i Stensholm*, Lindley, Ström i Lidköping, Stendahl, Bjurström och Bodin;

från andra kammaren: herrar Leffler*, Bäcklund, Laurén, Lovén, Paulsen, Johansson i Sollefteå, Wikström och Pettersson i Rosta.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.